

[Rytter.]

og holde mig til den højtærede Justitsminister, thi Politiets Svar afgang jo fuldstændig af, hvorledes det blev spurgt. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis den højtærede Justitsminister havde spurgt: har Loven virket heldigt? vilde Politiet svare ja, og paa Spørgsmaalet: er det godt, at Lovens Gyldighed bliver forlænget? vilde Svaret ligeledes være blevet ja. Men hvis Ministeren havde spurgt paa en noget anden Maade, som i og for sig var mere i Samklang baade med Ministerens liberale Syn paa Forholdene og ogsaa med mit Syn, nemlig havde spurgt saaledes: er det nødvendigt stadig at have en Lovgivning af dette Omfang? saa er jeg overbevist om, at Politiet havde svaret: nej, det er ikke nødvendigt at have den saa vidtgaende, som den er, for dem, vi fra Politiets Side er interesseret i at slaa ned paa, er Urostiftere, men vi er ikke interesseret i at slaa ned paa Spejderne, med Hensyn til hvilke den almindelige Befolkning uvilkaarlig vil synes, at det er en haard Optræden af Politiet, naar det griber ind over for dem. Derfor tror jeg, at hvis Ministeren havde rettet sin Forespørgsel til Politiet paa den Maade: er det nødvendigt at have en Lov af dette Omfang? vilde Ministeren ikke siden have kunnet paaberaabe sig disse Skrivelser, som man nu gør, da man har spurgt paa en noget anden Maade.

Nu har vi imidlertid faaet denne Lovgivning, og da vi fra vor Side — det ved Ministeren — er udpræget Tilhængere af Ro og Orden i Landet, er vi villige til at gaa med til de Regler, som Ro og Orden kræver. Vi gaar ogsaa meget nødig videre, men naar den højtærede Justitsminister har udtalt: ja, men saaledes som Loven nu er begrænset, er den nødvendig, man kan ikke begrænse den mere, hvis Loven skal gennemføres med Virkning, gaar vi med til dette Lovforslag. Vi fra vor Side kan forstaa, hvilken Overvindelse det har været for Ministeren at gaa med til, at Spejderne og Det frivillige Drengesforbund holdes ude. Jeg hørte i det andet høje Ting, hvordan man fra socialdemokratisk Side har været meget stærkt imod det, saa jeg kan forstaa, at det for Ministeren har holdt haardt at faa Socialdemokraterne til at gaa med — jeg ved ikke noget om Ministerens eget Parti. Derfor værdsætter vi selvfølgelig de Begrænsninger, som er foretaget, og vi finder dem ganske naturlige; vi finder, at det vilde være fuldkommen urimeligt, at man skulde forbyde Spejderne at færdes i Uniform,

hvad der ogsaa fremgaar af et af dem indsendt Andragende med gode Argumenter, og ligeledes de frivillige Drengesforbund.

Derimod ser vi med Sorg paa visse andre Bestemmelser i Lovforslaget, som ikke er blevet ændret. Jeg har allerede sagt, at jeg tror, at vi let kunde være blevet enige om Straffebestemmelsen. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at vi kunde være blevet enige med Hensyn til det, jeg før nævnte om Justitsministerens Fortolkning af Loven, for jeg antager ikke, det ligger Ministeren særlig paa Hjerte at skulle fortolke denne Lov. Og saa var Spørgsmaalet blevet, om der kunde opnaas Enighed om de politiske Uniformer eller ikke.

Vi beklager, at de frivillige Korps ikke er blevet undtaget fra Lovens Regler; vi mener, at det meget godt kunde have ladet sig gøre, saaledes som det ogsaa blev udtalt af vor Ordfører i Folketinget. Det er imidlertid ikke lykkedes at faa Ministeren til at gaa ind paa den Tankegang, idet Ministeren ansaa det for nødvendigt at faa en saadan Bestemmelse paa Grund af den Irritation, som en Undtagelse formentlig kunde give Anledning til. Det gjorde mig derfor ondt, at jeg i det andet høje Ting ikke hørte Ministeren klart besvare det Spørgsmaal, der blev stillet om, hvorvidt Loven ikke kunde anvendes til Ministerens fulde Tilfredshed, uden at Bestemmelsen om de frivillige Korps var kommet med. Ministeren undgik dette Spørgsmaal, og det synes jeg efter Ministerens Standpunkt i hele Sagen i og for sig ikke, der har været nogen Grund til.

Vi fra vor Side hilser de Forbedringer, der er sket, med Glæde, og vi haaber, at den Situation, som efter Ministerens Mening gør det nødvendigt at have disse Regler, snarest muligt maa ophøre, saa at vi kan vende tilbage til normale Forhold. Vi haaber ligeledes, at Motiver og Lovtekst i de Lovforslag, som da bliver forelagt angaaende disse Forhold, maa dække hinanden.

C. F. Sørensen: Lovforslaget om Forbud mod at bære Uniform indeholder kun 3 Paragraffer, hvoraf § 1 rummer hele Lovens Indhold. Som Lovforslaget nu fremtræder efter Behandlingen i det andet høje Ting med to smaa Ændringer, kan mit Parti tiltræde det, og jeg anbefaler det til hurtig Vedtagelse.

Hendriksen: Betænkningen over det foreliggende Lovforslag blev afgivet af Udvalget i det andet høje Ting for 3 Timer